

[Arnth Jensen.]

behøver at besøge, saa han kan ofre flere Dage paa de Skoler, som det kan være heldigt at han kommer til."

Ja, den Maade kan man jo løse det paa. Men mon det ikke er en uheldig Udtalelse af den højtærede Minister? Mon det ikke alligevel virker til, at der mange Steder i Lærerkredse er, om ikke just Angst saa dog en lille Smule Rystelse for denne Kredslærer? For hvad vil det i Virkeligheden sige, hvis Kredslæreren kommer flere Gange i et Aar hos en Lærer? Det behøver jeg vist ikke at forklare den højtærede Minister. Det vil i Virkeligheden betyde, at saa varer det ikke længe, før man ude omkring er klar over, at der maa være noget galt med den Lærer, naar Kredslæreren saadan kommer stadig. Derfor tror jeg ikke, den højtærede Minister skulde være kommet med den Udtalelse.

Mit Partis Stilling til dette Tilsyn er den, at vi indrømmer Lærerne, at de har Krav paa, vi kan godt sige Ret til, at have — ikke en Tilsynsmand, men en Tillidsmand i Kredsstyrelsen. Det skal være en Mand, der kender Lærernes og Skolens Krav. Han skal have samme Uddannelse og Virke som Lærerne; derfor kan vi anerkende Kravet om, at han skal have været Lærer i Folkeskolen i mindst 10 Aar. Det skal være en Mand, der kan være Læreren til Hjælp, naar det er Magsvejr, men ogsaa i særlig Grad, naar det bryder og gærer paa den ene eller anden Maade.

Derfor kan vi meget vel tænke os, at der af Skoleraadet, ligesom nu af Ministeriet, antages en Lærer eller Lærerinde i Skole-raadskredsen som Konsulent for Skole-raadet, saaledes at han eller hun ikke blot staar til Disposition for Skoleraadet, men ogsaa skal være rede, naar der kaldes fra de lokale Skolemyndigheder eller Lærerne. Han skal ikke ansættes i en Overlærerstilling paa Livstid, men ansættes og afskediges af Skoleraadet, og der ydes ham et beskedent Honorar for hans Arbejde. Om hans Arbejdsfelt og Myndighed kan der forhandles. Jeg kan meget vel tænke mig, at han kan faa væsentlig de Opgaver, som er nævnt for Kredslærerne i § 19.

Det er vor Opfattelse, at den bedste Vej til pædagogisk faglig Vejledning er Instruktionskursus, og det er muligt, at de bør udvides. Endelig maa man ikke glemme, at vi sidste Aar gennemførte Seminarieloven, som der jo baade i Lærerkredse og ikke mindst fra den højtærede Minister og de Partier, der støttede ham, blev næret saa store Forventninger til,

netop med Henblik paa den pædagogiske faglige Uddannelse.

I § 20 nævnes det, at der kan være Skoler, der stilles under direkte Tilsyn af Ministeriet, og der siges, at det skal være Skoler i Kommuner, hvor Administrationen af Skolevæsenet ligger under en Skoledirektør eller Skoleinspektør. Jeg forstod for Resten paa den højtærede Minister, at det kunde ogsaa være en Overlærer, hvis det var en Overlærer, der havde Administrationen af Kommunens Skolevæsen.

Mener den højtærede Minister, at Skolevæsenet i alle Byerne tages ud af Skole-raadskredsen og lægges direkte under Ministeriet? Saa vidt jeg forstaar Forslaget, er det ikke den højtærede Ministers Mening. Men hvorfor ikke tage Skridtet fuldt ud og lade alle Byernes Skolevæsen sortere direkte under Undervisningsministeriet? Som det er foreslaaet i den højtærede Ministers Forslag, vil der komme Urimeligheder, idet der er flere Byer, der har en Skoleinspektør, men større Byer, der ikke har det.

Paa den Maade, det er foreslaaet her, bliver det ikke ensartet for Byerne. Jeg kan derfor meget vel tænke mig, at vi lægger Skolevæsenet i Byer, der har Overlærer og lettere Administrationsforhold, direkte under Ministeriet.

Men saa kommer Spørgsmaalet om selve Skolefonden. Der foreslaar den højtærede Minister, at Skolefonden skal deles. Ja, hvis vi gaar ind paa denne Ordning, skal den selvfølgelig deles; men den Maade, den højtærede Minister her foreslaar, at Delingen skal foregaa paa, maa nærmere prøves i et Udvalg. Der maa indhentes forskellige Oplysninger, og dem tror jeg ogsaa den højtærede Minister vil være villig til at fremskaffe.

Om Folkeskolens indre Styrelse skal jeg ikke sige meget. Det er et Spørgsmaal, som særlig vil blive behandlet i Udvalget. Det er ikke et af Kærnepunkterne for Ministeren, og det er rigtigt, hvad det ærede Medlem Hr. Kammersgaard sagde, at der har rejst sig stærke Røster imod en Instruks som den her foreslaaede. Dog maa jeg sige, at der har ogsaa hævet sig Røster for den. Det er jo lidt mærkeligt at se, at naar man faar det faglige pædagogiske Tilsyn direkte ind paa Livet, er der en hel Del, der bliver bange og springer fra. Jeg kan ikke undlade at bede Dem lægge Mærke til, at der er nogen Inkonsekvens i, at man fra Lærerstandens Side forlanger et fagligt, pædagogisk Tilsyn og saa, naar man har det